

Πέντε Έτη συνεληλύθησαν από της έπιβολής της στρατιωτικής δικτατορίας, χωρίς να έχουν άκομη άποσαρτησίση ούτε οι σκοποί, ούτε αι προθέσεις της. Τά πάντα διέκει η άβελαιότης, η προαρινώτης αλλά και η αύθαιρεσία. Καί τοιούτοτρόπος είσερχόμεθα εις τό δόν έκναστατικόν Έτος με ζυπράς άνησυχίας διά τήν αύριον. Ή "παρέθεσις" συνεχίζεται χωρίς να διαφαίνεται τό τέρας της. Ή νέα τάξις τήν όποιαν εύθύς ές άρχής ύπεσχέθη ή έκναύστασις παραμίνει μετά άλλόκληρον πενταετίαν άπλη ύπέσχεσις. Τό περίφημον σύνταγμα έξκαλουεάτ αύταστικώς να εύρίσκειται έν έκπαρότητι. Καί κανείς δέν γνωρίζει εάν και πότα ού έφαρμοσθή όλοκληρικώς. Πολίτευμα, -συναΐξις, όριστικόν και σταδερών δέν ύπάρχει εις τήν χώραν. Καί παρά τούς έκπαυεληγμένους όρκους τοϋ Πρωθυπουργοϋ, δέν γνωρίζομεν εάν και πως ή 'Ελλάς ού είσεβλη έπιτέλους εις τήν νομιμότητα και τήν δημοκρατίαν. Ή σχετική-σίση των κρατούτων δέν άποδεικνύει τίποτε άλλο παρά ότι ούτε προθέσις, ούτε σχεδιον τερατισμοϋ της άβελαιότητος και της άνομιλίας ύπάρχει εις τόν νοϋν των. Εύλόγως ού γυννύται εις τόν λαόν ή ύπόψία ότι ή καταστάσις της έξουσίας και μάλιστα έτελέγκτου, άποτελεϊ τήν μόνην αύτων προντίβα. Τί αύτοϋ ή άδυναμία να μή άποσαρτησίουν τούς σκοπούς και τά σχέδιά των. Ή παράτασις όμωσ αύτη της άβελαιότητος και της αύθαιρεσίας, όχημονεϊ πολλούς κινδόνους και δέν άποκλείει τό ζευάρροτα έπιδρατα, οχι μόνον διά τό Έθνος, αλλά και δι' αύτοϋς τούς σημερον κρατούντας.

Έν τϋ μεταξύ ή άναδιόρθωσις της οίκονομίας μας, άπαραίτητος διά να είσεβη ή 'Ελλάς έννε δυσπαρέστον άντικείμεν εις τόν κήλον των άνεπτυγμένων χωρών, καθυστερεϊ. Καί καθυστερεϊ έπιμινδύτως. Διότι μεγάλα έργα πραγματικώς άναδιερθρωτικά της οίκονομίας δέν έκτελοϋνται. Καί διότι ή χώρα μας οχι μόνον δέν συμμετέχει, αλλά συνεχως άπωθεϊται από τήν Εύρωπαϊκήν

οικονομική Κοινότητα, ένός των κλάδων της άμυνας καί μόνον, όπως άλλως τε γενικώς έχει αναγνωρισθῆ, μπορεί νά ἴδῃ τήν μοῖραν του μελλουμένου ὁ Ἕλληνας λαός. Καί ἐν τούτοις, ένός της Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος, λαμβάνουν χώραν ριζικά μεταρρυθμίσεις καί βιαιά μεταβολή, εἰς τῆσιν ὡστε αὐτή, ἰδίως μετά τήν εἰσβολήν της μεγάλης Ἀρτανείας καί τριῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Ἐρασῶν, νά ἐξελίσσεται εἰς τερματίαν, παγκοσμίων διαστάσεων οικονομική ὄνταριν. Ἡ γεωργική της πολιτική διαμορφῶται καί ὀργανοῦται. Ἡ βιομηχανία της ἐκσυγχρονίζεται. Ἡ φορολογική πολιτική της ἀνομορροῦται καί ἀνομοιοεῖται. Ἡ δέ νομισματική ἀνοταραχή διαμορροῦται, ἔνα δέ νέον κοινόν νομισματικόν σύστημα παρασκευάζεται. Καί εἰς ὅλα αὐτά ἡ Ἕλλητις παραμένει ζήνη καί ἀμέτοχος. Νόθος δέ εἶναι ὁ κίνδυνος, μικρῶν ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνακοτασίων εὐρισκόμενοι, νά περιέλθωμεν εἰς ἀπομονωκισμόν, ἡ ὅποια δέ ἔχει βαρυτάτος συνέπειας ἐπί τοῦ οἰκονομικοῦ μιλλοντος τῶν γενεῶν τοῦ ἔρχονται.

Ἄλλῃ καί ἕνας ἄλλος μεγάλος κίνδυνος ἐλλοχεῖται, πολιτικῆς φύσεως οὗτος, λόγω της παρουσίας της στρατιωτικῆς δικτατορίας ὁ κίνδυνος τοῦ ἀποφρατισμοῦ της πολιτικῆς ζωῆς μας ἀπό ἰκανῶν καί ἔμπειρων πολιτικῶν στελεχῶν. Νόθατα, μῦς ὁμιλοῦν συχνά οἱ σπῆρατοι κρατοῦντες περί ἀναδείξεως νέων πολιτικῶν στελεχῶν, νέων πολιτικῶν ἀνδρῶν, ὑποκείμετοι περί φράσεων κέντρῶν σημασίας. Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες δὲν ἀναδεικνύονται διὰ ἀπαρτισμοῦ ἀναδεικνύονται, ἐκπαιδῶνται διὰ τοῦ ἀγῶνος εἰς τὸν ἐλευθέρου πολιτικῶν στίβου. Εἰς αὐτὸν ἀποκαλύπτονται αἱ ἰκανότητες των καί αἱ ἀρεταί καί οἱ αὐτοῦ καταλαμβάνουν τήν θέσιν ἡ ὅποια τοὺς ὀρμίζει εἰς τήν πολιτικὴν ἱεραρχίαν. Καί ὅταν ὁ στίβος αὐτός παραμένει κλειστός ἐπί μακρῶ ἔτη, εἶδοι ἔχει ἀνασταλῆ ἡ ἐλευθέρη πολιτικὴ ζωῆ, κατ'ἀνάγκην δὲ ἀνακοῦ καί ἡ περαιτέρω πολιτικὴ ἐξέλιξις της χώρας. Καί συνεπῶς καί ἡ φυσιολογικὴ ἀνάδειξις τῶν ἰκανῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. Παιρατῶν δέ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ δὲ εἶναι, νά περιέλθῃ ἡ πολιτικὴ ζωῆ μας εἰς τυροδικωτικὴ ἢ ἀντροπτικὴν στοιχεῖα.

καί ένα άνδρα έννευης σημασίας ήμας, μὲ ἀγνώστους μελλουτικὰς ἐπι-
ποικείας, ἔχει προτερητὴν τῶν τελευταίων κηδεμόνων. τὸ θέμα τῶν ναυτικῶν βίσεων
ἢ δικαιολογῶσιν. Ἡσὶ ἀπὸ τῆς 17ης καρτίου, εἰς ἔκθεσιν τοῦ περιορισμοῦ
ΤΑΞΙΔΕΥΣΕΩΣ ΑΙΤΙΩΝ, ἔλαθε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἰσχυρισθῶν ὅτι ἐν ὄψει τῆς
φιλίας μας, οὐ ἔπρεπε νὰ συστήσῃμεν εἰς τοὺς Ἄμερικανούς νὰ μὴ ἐπιμείνουσιν
εἰς τὴν ἐγκατάστασιν βίσεων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐιδικότερος εἰς τὸν Ἠπειρὸν.
Ὡστε ἡ συνοικησις αὐτῆ εἶνε λίαν κερδοῦς καὶ ἔχει ἐπισημὰ ἀποτελέσματα διὰ
τὴν φιλίαν μας καὶ ἐννοεῖται ὅτι τὴν συστάσῃμεν. καὶ πάλιν οὐδὲν
εἶνε ἀδικαιολόγητος ὁ φόβος ὅτι μοραὶ νὰ γίνουσι ὁρμηκὰ γεννητικῶν περιπολο-
κῶν εἰς τὰ Ἠλλάκια. Γιαὶ αὐτὸ ἐξηγεῖ τὴν μεγάλην μας ἀνησυχίαν.

Ἐπιγινώσκοντες, ἔνν ὁμιλοῦμεν σπυρῶς, ἂν ἀμφισβητοῦσιν καὶ ὅλους τοὺς ἔχρηστο-
νοῦντες Ἑλλήνας, νὰ ἴδωσιν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συντελουμένου κεραιματισμοῦ,
ἂν αὐτοὺς μέχρι σήμερον οὐτε ἀποτελέσματα, οὐτε προτερητικὰ βλέπωμεν. ἀλλὰ μόνον
ἀρρετικὰς, παρρησιαστικὰς καὶ ἀρρητικὰς. διὰ τὸν ὄχιον τῶν πᾶσης φύσεως
κινδύνων τοῦ ὄχιου νὰ γίνουσι ὁρμηκὰ, εἰμὲν ὑπερβαλλόμενοι νὰ προέλασιν
τὸν κῆρυκα καὶ νὰ ὀργίσσῃμεν ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους μίαν σαφῆ ἀταξίαν καὶ ἀπη-
λογητὴν κηροσπονδίαν. Γιαὶ ἐπειδὴ ἰσχυρισθῶμεν τὴν βίαν καὶ ἄλλοις
ἀλλοῦσιν τὴν ἀποκατάστασιν, ἡ γρομὴ αὐτῆ, ὅτι μοραὶ νὰ εἶνε καθ' ἡμῶς
καθὸ μὲ καὶ μὴν ἡ ἀσκή, πρὸς βιωσιμότητα, πρὸς πᾶση καὶ ἀντιδικήσεις,
ἐπὶ τοῦ εἰς τὴν ναυτιλίαν καὶ τὸν ὄχιον πολιτικῶν βίων, διὰ νὰ ἰσχυρισθῶν
ὁ τόπος ἓνα ὀριστικῶν δημοκρατικῶν κολέτσιον, ἓνα μόνον δημοκρατικῶν κηδε-
μοσίων. Ὁ τόπος ὅν ἔχει πάλιν περιόριον διὰ νέας περιετρίσεις, οὐτε διὰ πα-
ρρησιαν τῆς πολιτικῆς ἀποκατάστατος. εἶναι, σκεπτικῶς, μεγάλη ἡ εὐδοχία ἐν-
νοῦσιν τοῦ ὄχιου καὶ ὄχιον τῆς Ἰταλίας, ἐκείνου τοῦ ὄχιου τὴν ὄχιον
ὄχιον πολιτικῶν βίων εἰς τὸν ὄχιον μας.